

**[Krag.]**

paa anden Maade, og Regeringen bøjede sig for Landstinget og lod 7. August-Loven falde bort.

Til den højtærede Statsminister skal jeg sige, at min Udtalelse i 1928 fuldkommen dækker min Opfattelse ogsaa i Dag. Saa som Landstinget hviler paa almindelig Valgret, er det indlysende, at en almindelig Folkestemning hurtigt maa give sig Udtryk ogsaa i Landstingets Sammensætning — det er jo en indlysende Ting, som jeg ikke troede, man skulde have behov af diskutere —, men den Folkestemning, som har fundet sit Udtryk i, at den højtærede Regering i Dag her i Tinget har 76 Tilhængere, medens den før Valget havde 77, den Folkestemning, der giver sig Udtryk paa den Maade, kan ikke blive Grundlaget for det Diktat overfor Landstinget, som den højtærede Statsminister mener at kunne tillade sig.

**Statsministeren (Stawning):** Det forekommer mig ikke at kunne være rigtigt, at de Ord, som det ærede Medlem som Indenrigsminister har fremsat her under Valglovsforhandlingen i 1928, skulde tendere hen imod, at man skulde afvente en Omdannelse gennem Valgene af Landstinget, al den Stund der jo findes en vis Form for tingvalgte, og ganske særlige Privilegier er knyttet til Landstinget, som jo i mange Aar udelukker, at den almindelige Folkestemning kan gøre sig gældende paa samme Maade som paa Folketinget, og det er jo ogsaa... (*Krag: Det gælder jo slet ikke mere*)... Ja, det gjaldt i 1928, og det gælder fremdeles, at det Flertal, der findes i Landstinget, har intet Flertal bag sig i Befolkningen. Men den Udtalelse, som jeg før tillod mig at henvise til, er jo netop fremsat ud fra det ærede Medlems Ønske om at faa Ændringer, om at faa Regler tilvejebragt om, hvordan man skal forholde sig, naar Landstinget ikke vil bøje sig for Folketinget. Jeg beder det ærede Medlem om at studere den Tale — den har han aabenbart glemt, den findes paa Sp. 3491, den 19. Januar 1928 —, saa vil det ærede Medlem se, at den Maade, paa hvilken han for et Øjeblik siden forsøgte at komme fra den, lader sig ikke opretholde.

Men dernæst vil jeg tilføje med Hensyn til Forholdene i 1919, at endnu i 1928 huskede det ærede Medlem særdeles vel denne Begivenhed i 1919, idet han nemlig i den samme Tale her paa Sp. 3491 siger:

„Vi har paa dette Omraade i 1919 været paa Veje til at faa skabt en uskreven Lov.“

Ja, det er fuldkommen rigtigt, det var vi, og det sagde det ærede Medlem, og det kan det ærede Medlem ikke slippe fra 4 Aar efter.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

**Christmas Møller:** Det ærede Medlem Hr. Krag talte om Citatmageri. Jeg formoder, det skal være saadan noget lignende som Guldmageri og derved have en vis odiøs Klang, men der kan jo kun være noget odiøst ved det, hvis der er noget forkert i det, man citerer, og foreløbig holder jeg mig til det ærede Medlem Hr. Krag.

Jeg citerede, hvorledes det ærede Medlem Hr. Krag i 1919 vilde have konstateret, hvor Folkets Flertal var. Jeg kunde godt gaa videre i det Citat. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde:

„Der [er] ikke hos Landstingets Venstre noget som helst Ønske om at etablere en Kampstilling overfor Folketingets Flertal.“

Og selv om der i 1919 ikke blev Valg, er det dog fuldkommen givet, at man i 1919 for første Gang — og senere nu ved denne Lejlighed — har angivet i denne Forfatning, som nu en Gang er saaledes, at man kan vente, at der kan være forskelligartet Flertal i de to Ting et langt Stykke frem — og de to Valg viser det —, en Praksis, om hvilken jeg tror, man kan sige, at det er en heldig Praksis. Jeg vil advare Regeringen imod Misbrug ved, at man kalder paa Valg efter Valg, saaledes at vi faar en Kamp, men jeg siger ogsaa, at naar et stort konkret Spørgsmaal er sendt ud til Vælgerne til Afgørelse paa den Maade — ikke at Vælgerne kan afgøre det i alle Enkeltheder, thi det er ikke Meningen, Vælgerne skal gøre det, men kan afgøre, hvem de har Tilid til, hvem de vil, Flertallet skal være hos. Saaledes som Valget den 16. November viser, skal der være den Forhandling, som vi ogsaa har ført til en lykkelig Ende med Kriseloven.

**Niels Frederiksen:** Da jeg ikke tror, at det tjener noget nyttigt politisk Formaal at forlænge eller yderligere uddybe denne Finanslovdebat, skal jeg fatte mig ganske kort. Regeringen og dens enkelte Medlemmer har jo besvaret alle de Forespørgsler og Angreb og politiske Betragtninger, der er anført, og Oppositionspartiernes Ordførere og enkelte Medlemmer har ogsaa markeret det Sammenhold og den Enighed i Angrebene, som sædvanligvis er Slutningen